

ikrafttrædelsen af zonenloven er kommet i landzone, når vedkommende offentlige myndighed før den 1. januar 1970 har disponeret arealet til bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse. Nævnet har behandlet et stort antal sager herom, og det vil af hensyn til kontinuiteten i afgørelserne ikke være hensigtsmæssigt at overføre kompetencen til en anden myndighed. På grund af betingelserne i frigørelsesafgiftslovens § 19 A for at kunne opnå fritagelse for lovens anvendelse vil sagerne bortfalde i løbet af få år, og der er derfor i det samtidigt med nærværende lovforslag fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i andre love i § 16 stillet forslag om, at frigørelsesafgiftslovens § 19 A kan ophæves efter finansministerens bestemmelse.

Til § 59.

Paragraffen indeholder bestemmelser om, i hvilken udstrækning tidligere tilvejebragte byplanvedtægter, byggeområde-bestemmelser og andre planer m. v. opretholdes, og hvordan de eventuelt kan ophæves.

Stk. 1. omhandler bygningsvedtægternes bestemmelser om bebyggelsens anvendelse og om grundstørrelser og må ses i forbindelse med § 33, i forslag til ny byggelov om ophævelse af bygningsvedtægternes øvrige bestemmelser. *Stk. 1* omhandler endvidere byggeområde-beslutningerne i Københavns kommune.

Bygningsvedtægternes grundkreds- og byggeområde-bestemmelser omfatter bestemmelser for hvert enkelt byggeområde om bebyggelsens anvendelsesformål, mindste grundstørrelse, den maksimale bygningshøjde, beliggenheden af de såkaldte skrå højdegrænseplaner samt den mindste skelafstand. Efter nærværende lovforslag vil reglerne om bebyggelsens anvendelse og om grundstørrelse blive opretholdt i en overgangsperiode, mens de øvrige bestemmelser i bygningsvedtægterne om grundkreds og byggeområder bortfalder ved bygge-lovens ikrafttræden, jfr. bygge-lovsforslagets § 33. Bestemmelserne om udnyttelsesgrader og bygningshøjder vil da afløses af bestemmelserne i nærværende lovforslags §§ 42 og 43. Bestemmelserne om bebyggelsens anvendelse og om grundstørrelser foreslås at bortfalde i takt med fremkomsten af nye dispositionsplaner, idet de dog forinden kan ophæves ved bestemmelse herom i en lokalplan; indtil da

suppleres de af bestemmelserne i lovforslagets § 40, stk. 1, og §§ 44 og 45.

De københavnske byggeområde-beslutninger vedrører umiddelbart kun bebyggelsens anvendelsesformål og foreslås behandlet på samme måde som de tilsvarende bestemmelser i bygningsvedtægterne uden for Københavns kommune.

Stk. 2 omhandler en række vedtægter, planer og beslutninger i henhold til den hidtidige lovgivning. Efter almindelige regler måtte det antages, at disse bestemmelser — ligesom konkrete forvaltningsakter — ville have gyldighed også efter kommuneplanlovens ikrafttræden, men det findes ønskeligt, at dette fremgår af lovtæksten. Det findes endvidere ønskeligt, at der i loven er udtrykkelig hjemmel for, at en lokalplan efter den nye lov kan ophæve eller fortrænge disse ældre bestemmelser, ligesom det af lovforslagets § 47, stk. 4, fremgår, at en lokalplan kan ændre en tidligere tilvejebragt lokalplan.

De byplanvedtægter, der er tilvejebragt med hjemmel i den gældende byplanlov og dens forgænger, byplanloven af 18. april 1925, vil således fortsat være gældende, indtil de eventuelt ophæves eller ændres ved en lokalplan i henhold til nærværende lov. Det samme gælder markplaner, som er tilvejebragt efter reglerne i den gældende byplanlov. Hverken byplanvedtægter i henhold til byplanloven af 1925 eller markplaner kan dog give en grundejer krav på at gennemføre udstykninger i strid med lovforslagets § 40 eller opføre bebyggelse med en større byggekoefficient eller bygningshøjde, end der følger af §§ 42 og 43, jfr. herved bemærkningerne til § 39.

De øvrige planer og beslutninger, som er tilvejebragt med hjemmel i lovbestemmelser, der forudsættes ophævet, jfr. herved de indledende bemærkninger til kapitel 3, vil ligeledes blive opretholdt med den modifikation, der følger af § 39, jfr. §§ 40, 42 og 43, indtil de eventuelt ophæves eller ændres ved en lokalplan i henhold til nærværende lov.

Det vil være ønskeligt, at en lokalplan for et område udtrykkeligt ophæver eventuelle ældre planer m. v. for det pågældende område, så at lokalplanen i fornødent omfang medtager de bestemmelser i en ældre plan, der ønskes opretholdt. Dette vil være en åbenbar lettelse for såvel borgerne som administrationen. Miljøministeriet agter at tilskynde kommunerne til en sådan praksis, jfr. herved også lovforslagets § 51.